

UPRAVNI SUD CRNE GORE

PODGORICA

TUŽILAC: _____ iz _____, ulica
_____ br. _____

TUŽENI: Ministarstvo rada i socijalnog staranja, Podgorica

T U Ž B A

Radi poništenja Rješenja tuženog Ministarstva rada i socijalnog staranja, Direktorata za socijalno staranje i dječju zaštitu, broj _____ od _____ 2017. g.

Z b o g:

- pogrešne primjene materijalnog prava;
- povrede pravila postupka.

Utujenim Rješenjem odbijena je moja Žalba, izjavljena na Rješenje JU Centar za socijalni rad za opštine _____, broj _____ od 10. 2. 2017. godine, kojim je utvrđeno da nastavljam sa korišćenjem prava na naknadu po osnovu rođenja troje ili više djece u iznosu od **144 eura** mjesečno, počev od 17. 1. 2017. godine i da se tim Rješenjem mijenja Rješenje prvostepenog organa kojim mi je bilo priznato pravo na doživotnu naknadu po osnovu rođenja troje ili više djece u mjesečnom iznosu od **192 eura**, počev od _____ 2016. godine.

Osporeno Rješenje je nezakonito, a ovo iz sljedećih razloga:

Pravosnažno i konačno Rješenje kojim mi je priznato pravo na mjesečnu naknadu od **192 eura** donijeto je primjenom odredbi člana 54b Zakona o dopuni Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti („Sl. list CG“ br. 42/15), kojim je propisano da žena koja rodi troje ili više djece, a nalazi se na evidenciji Zavoda za zapošljavanje najmanje petnaest godina, ima pravo, ukoliko to želi, na doživotnu mjesečnu naknadu u visini **40%** prosječne neto zarade u Crnoj Gori, ostvarene u godini koja prethodi godini ostvarivanja tog prava.

Rješenje na koje podnosim tužbu tuženi organ temelji na odredbama člana 54b i člana 176b Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti („Sl. list CG“ br. 1/2017).

Međutim, pogrešna je ocjena tuženog organa da iznos pripadajuće mi naknade utvrđen osnovnim rešenjem, može biti umanjen primjenom novodonesenog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti („Sl. list CG“ br.1/2017), i to iz sljedećih razloga:

Prvo, što se radi o mom u skladu sa zakonom stečenom pravu na doživotnu mjesečnu naknadu u iznosu od 40% prosječne neto zarade u Crnoj Gori ostvarene u godini koja prethodi godini ostvarivanja tog prava.

Samim tim, pravo na mjesečnu naknadu od **192 eura** ostvareno osnovnim Rješenjem predstavlja moje stečeno – neotuđivo pravo.

Drugo, novodoneseni Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti stupio je na snagu 17. 1. 2017. godine, pa bi njegova primjena na lica koja su prava iz čl. 54b Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti ostvarila do dana stupanja na snagu tog zakona, predstavljala kršenje ustavnog principa zabrane povratnog dejstva zakona. Ovo posebno ako se ima u vidu da, u smislu

člana 147 stav 2 Ustava Crne Gore u postupku donošenja navedenog zakona, Skupština nije utvrdila postojanje javnog interesa za povratno dejstvo odredbi člana 176b tog zakona.

Iz izloženog jasno proizilazi da se radi o odredbama zakona koje se primjenjuju za ubuduće, dakle, samo za one stranke koje pravo na navedenu naknadu po prvi put ostvaruju nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna navedenog Zakona (nakon 17.01.2017. godine), a nikako retroaktivno, na one stranke koje su to pravo ostvarile na osnovu konačnih i pravosnažnih rješenja donesenih primjenom propisa koji je važio prije stupanja na snagu novodonesenog Zakona.

Tuženi je prije donošenja rješenja, saglasno članu 7 Zakona o opštem upravnom postupku bio dužan utvrditi sve odlučne činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje ove upravne stvari.

Rješenje prvostepenog organa kojim je utvrđeno moje pravo na doživotnu naknadu od **192 eura** predstavlja konačno i pravosnažno rješenje. Riječ je o nespornoj činjenici čije postojanje je konstatovano i u podnesenoj Žalbi.

Pravosnažno rješenje u upravnom postupku može se poništiti, ukinuti, odnosno promijeniti samo iz razloga, na način i u postupku utvrđenih Zakonom o opštem upravnom postupku.

S tim u vezi, odredbama člana 215 stav (4) Zakona o opštem upravnom postupku, propisano je da je pravosnažno rješenje moguće poništiti, ukinuti, odnosno **promijeniti** samo na osnovu vanrednih pravnih sredstava određenih zakonom. Jasno je da u konkretnom slučaju nije postojao nijedan od Zakonom o opštem upravnom postupku propisanih uslova za mijenjanje mog prethodno pravosnažno donesenog rješenja.

Svjesno postupajući suprotno odredbama člana 215 stav (4) ZUP-a, tuženi je povrijedio pravila postupka, što utuženo rješenje takođe čini nezakonitim.

Takođe, pogrešna je ocjena tuženog da okolnost da ožalbeno rješenje ne sadrži materijalni propis na osnovu kojeg je navedeno da žalba ne odlaže izvršenje rješenja, predstavlja nedostatak koji nije mogao imati uticaja na rešavanje upravne stvari. Upravo suprotno, odredbama člana 203 stav 2 Zakona o opštem upravnom postupku propisano je da, ako žalba ne odlaže izvršenje rešenja, obrazloženje sadrži i pozivanje na propis koji to predviđa. Poštovanje principa zakonitosti obavezivalo je tuženog da, u skladu sa Zakonom o opštem upravnom postupku, otkloni naznačenu nepravilnost, što nije uradio.

Zbog svega navedenog, donesenim Rješenjem na koje podnosim tužbu, tuženi je:

- prekršio Ustavom utvrđene principe pravne sigurnosti i zabrane povratnog dejstva zakona, a na štetu mojih stečenih, zakonom zajemčenih prava na doživotnu mjesečnu naknadu u visini od **192 eura**;
- postupio suprotno odredbama člana 203 stav (2) i člana 215 stav (4) Zakona o opštem upravnom postupku, što doneseno Rješenje čini neodrživim.

Zbog svega navedenog, povrijeđen je zakon na moju štetu, pa predlažem da Upravni sud Crne Gore donese

P r e s u d u

Kojom će usvojiti tužbu i poništiti kao nezakonito Rješenje tuženog Ministarstva rada i socijalnog staranja – Direktorata za socijalno staranje i dječju zaštitu, br. _____ od _____ 2017. godine.

Podnosilac tužbe:

U _____, _____ 2017. godine

Prilog: osporeno rješenje tuženog

(svojeručni potpis)

(adresa stanovanja)